

[Wilhelm.]

skyldes, at man har switched over fra at være opposition til en flertalsregering, til at være samarbejdende opposition med en venstremindretalsregering og til nu at være mindretalsregering, der skal samarbejde med bl. a. venstre. Det er også, fordi det økonomiske system, vi har i dette land, har vist sig at være betydelig mindre levedygtigt, end socialdemokratiet nok troede for 3-4-5 år siden. Derfor er der kommet et skred i socialdemokratiets holdning; der skal spændes sikkerhedsnet ud i enhver henseende under dette system for overhovedet at få det til at køre.

Det er i den henseende værd at bemærke sig, at disse omkostningsdæmpende ydelser, dem har vi foreløbig set under den mest grasserende højkonjunktur, nemlig i 1970, og de skal altså også træde i kraft under den mest grasserende lavkonjunktur, nemlig i 1974 og i 1976. Og endnu mere varieret: vi har set, at de skal sættes ind, når krisen begynder — med den begrundelse, at vi skal dæmpe krisen, som man begrundede det i 1974 — og vi skal se, at de skal sættes ind, når man tror — det tror jeg ikke på, men det tror forslagsstillerne jo — at vi er på vej ud af krisen; nu bliver det begrundet med, at ordningen skal hjælpe os til opsvinget. Man kan altså simpelt hen ikke længere tænke sig den økonomiske situation, hvor man ikke med de begrundelser — de tre vidt forskellige begrundelser — man hidtil har benyttet, vil kunne begrunde endnu flere omkostningsdæmpende ydelser af den art.

Burgdorf (KF):

Ved gennemlæsningen af dette lovforslag om prisdæmpning er der uvilkårligt et spørgsmål, der brænder på, og det er et spørgsmål, som jeg gerne vil bede skatteministeren om at svare på. Der er sikkert mange blade, som kommer i klemme ved det her — sådan opfatter man det umiddelbart — der er f. eks. Indre Missions Tidende, Luthersk Missions Foreningsblad og Frelsens Hærs Krigsråbet, og der er sikkert mange andre foreningsblade, som kommer i klemme. De får ingenting, samtidig med at det ser ud til, at f. eks. Weekend-Sex og andre pornoblade får fuldt tilskud. Det mener jeg ikke kan være rimeligt. Man kan måske sige: ja

men disse blade bliver trykt på trykkerier. Det er muligt, men hvad så med redaktørerne og kontorpersonalet?

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil dispensere fra reglen i disse diskriminerende forhold. Jeg er da ikke sikker på, at alle forligspartierne kan stå bag sådan et forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg er jo i den situation, at jeg kan takke ordførerne for de partier, som står bag septemberforliget, for modtagelsen af det konkrete forslag her i tinget. Jeg er derimod ikke i stand til at sige tak for tilslutning fra andre partiers ordførere.

Jeg vil gerne starte med at understrege, hvad sigtet i denne omkostningsdæmpende ydelse er. Sigtet er, at vi skal sørge for, at den del af erhvervslivet, der er i en konkurrencesituation over for omverdenen, det være sig på eksportmarkederne, det være sig på det hjemlige marked, har en omkostningsudvikling, der gør det muligt at konkurrere også fremover. Det er det sigte, der lå bag ved septemberforliget, det er det sigte, der ligger bag ved dette forslag her, og det er derfor, den ydelse, den godtgørelse, der foreslås her, svarer til beløbet i den anden dyrtidsportion, som det forventes kommer til udbetaling efter januarpristallet 1976. Jeg vil godt understrege dette, også fordi der heri ligger svaret på de fleste af de kritikpunkter, der har været ført frem imod forslaget.

Der har været megen tale om tilskud til arbejdsgiverne, tilskud til at forøge arbejdsgivernes nettoresultat. Jeg er nødt til at sige, at når situationen er den, at man skal udbetale en anden dyrtidsportion og får en kompensation af samme størrelsesorden, så bliver der ikke herigennem penge til at forøge nettoresultatet i virksomhederne, således som det blev påstået for et øjeblik siden heroppefra. Det er muligt, at andre forhold i udviklingen gør dette muligt for visse virksomheder. Jeg bemærkede mig, at de fleste af de virksomheder, hr. Knud Jespersen nævnte, er virksomheder, der i høj grad opererer på det internationale marked, og vi må jo ikke i denne sammenhæng glemme de mange tusinder, ja, hundredtusinder af foretagender, der har deres virksomhed